

ja kummardas. Agga se ette tulnud
wain hakkas tedda warsi nomima, et ta
temmale tülgi teinud ja saatnud tedda
üllestullema. Saul ütles wärristes
ja palludes: Mul oli wägga kirsas lā,
sest Wilistid söddiwad mo wasto ja
Jummal on minust ärralahkud ja ei
wasta mulle ennam ei prohwetide egga
unnenāggude läbbi, sepārrast olen ma
sind hüüdnud, et sa mul pead teāda
andma, mis ma pean teggema. Agga
Samuel ütles: Ja miksepārrast küsid
sa minult, kui Jehowa süst on ärcalah-
kud ja on so waenlane? Eks ta sest jo
waind märki sada, et so ots kätte tul-
nud? Dummeti et sa mo kääst küsid, tah-
han ma sulle öölda, mis sünnib. Jeho-
wa wõttab nenda tehha, kui ta minno
läbbi rākimad. Ta küssub künigriki so
kääst ärra ja annab sedda so liggimessele
Tarwetile. Sest et sinna ep olle mitte kuul-
nud.

nud Jehowa sanna, ja polle mit-
tullist wihha möda teinud Amaleki wo-
to, sepārrast on Jehowa se sanna as-
sulle teinud selsinnatsel pāwal. Ja Je-
howa tahhab Israelit ka soga Wilistide
kätte anda, ja homme pead sinna ja so
poiad mo jures ollema: ja peālegi an-
nab Jehowa Israeli leri Wilistide
kätte.

Sai Saul sedda kuulnud, siis lan-
ges ta, ni pitk kui ta oli, Ma peäle ja
kartis wägga Samueli sannade pārrast;
ka rammis ep olnud mitte temma sees,
sest ta es olle leiba sönud keige se päwa
ja keige se ö. Kui nüüd se naene ta jure
tulli ja näggi et ta suur hirmo tundis,
palus temma tedda, et ta ennese kinni-
tusseks pallokest leiba pididi wõtma ja
soma; agga temma ei tahtnud mitte.
Sis kääsid temma sullased ja ka se nae-
ne temma peäle, et ta wöttis nende sanna
kuul-